

РЕШЕНИЕ

№ 6923

гр. София, 04.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **14313** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, приложим на основание чл. 104 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Ищецът И. Т. С. твърди, че със заповед № СП-49/11.07.2018г. на Областен управител на Софийска област служебното ѝ правоотношение с Областна администрация Софийска област е прекратено и заповедта е обжалвана пред Административен съд София – област, като с решение № 1139/16.11.2018г. по адм.д. №746/2018г. по описа на АССО е отменена горепосочената заповед. Твърди, че на 11.07.2018г. въз основа на сключен трудов договор № 7/11.07.2018г. е назначена при друг работодател на длъжност юриконсулт с възнаграждение в размер на 1070 лева. Сочил, че считано от 10.09.2018г. трудовото ѝ правоотношение с този работодател е прекратено. Моли съда да осъди ответника да заплати обезщетение по чл.104, ал.1 от ЗДСл в размер на 998,16 лв., представляваща разликата между получаваното от нея възнаграждение преди незаконното уволнение и това, което е получавала по трудовото правоотношение с новия работодател за периода 11.7.2018 г. – 31.10.2018 г., ведно със законната лихва върху сумата считано от 05.12.2018г., както и полагащите ѝ се пари за облекло в размер на 229,16 лв. ведно със законната лихва върху сумата или обезщетение в общ размер от 1227,32 лв., ведно със законната лихва върху цялата сума считано от 05.12.2018г.

С молба за изменение на иска от 3.7.2020 г. ищцата е посочила, че общата стойност, за

която претендира обезщетение е в размер на 1514,56 лв. и законна лихва считано от 5.12.2018 г. Периодът е от 11.7.2018 г. до 20.10.2018 г., като от 11.7.2018 г. до 11.10.2018 г. претендира сумата от 375 лв.; за периода от 11.10.2018 г. до 31.10.2018 г. претендира 910,40 лв. Претендира пари за работно облекло пропорционално на отработеното време и прогласяване на уволнението за незаконно в размер на 229,16 лв. Общо претендира обезщетения от 1514,56 лв.

Ответникът областна администрация на Софийска област оспорва исковете. Твърди, че искът по чл. 104, ал. 1 ЗДСл е основателен, като го оспорва по размер. За м. юли служителката е била на по-ниско възнаграждение – по трудово правоотношение с [фирма] на длъжност юрисконсулт с месечно възнаграждение от 1070 лв., за 15 работни дни. Следователно за 1 ден е получавала по-ниско възнаграждение от 5,68 лв. на ден. За м. юли се дължи 85,20 лв., а за м. август – 125 лв., за м. септември – 27,76 лв. За периода от 10.9.2018 г. до 10.10.2018 г. ищцата е получила обезщетение за безработица и не е изплатено обезщетение поради основанията по чл. 54а, ал. 1 КСО – тъй като е получила обезщетение за оставане без работа. За м. септември и до 9.10.2018 г. се дължи сумата от 152,76 лв. За периода от 9.10.2018 г. до 1.11.2018 г. разликата между получено обезщетение за безработица и получаваното трудово възнаграждение следва да е 259,52 лв.

СГП счита, че исквата молба е основателна и доказана.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема следното:

Видно от становищата на страните, както и от доказателствата по делото, не се спори, че ищцата е била в правоотношение с ответника, което е било прекратено със заповед № СП-49/11.7.2018 г. на областния управител на Софийска област, а впоследствие – прекратяването е било признато за незаконно – с решение № 1139/16.11.2018 г. на Административен съд София област, постановено по адм.д. № 746/2018 г.

На 11.7.2018 г. ищцата е влязла в трудово правоотношение с [фирма], което е било прекратено на 10.9.2018 г.

От 14.09.2018 г. до 1.11.2018 г. е получавала обезщетение за безработица. От 1.11.2018 г. е започнала работа при друг работодател.

Съгласно чл. 104, ал. 1 ЗДСл. когато уволнението е било признато за незаконно държавният служител има право на обезщетение в размер на основната си заплата към момента на признаване уволнението за незаконно или невявяването му да заеме службата.

Ищцата /чиято е доказателствената тежест/ не ангажира доказателства, от които да е видно каква е основната заплата към момента на признаване уволнението за незаконно. Същевременно, видно от отговора на исквата молба ответникът не спори /като изявлението за тези факти следва да се ценят като доказателства доколкото са неизгодни за него/, че основното възнаграждение на ищцата е следвало да бъде в размер на 1195 лв. месечно или 54,32 лв. на ден. Установява се, че на заеманата от нея длъжност при следващия работодател за периода от 11.7.2018 г. до 10.9.2018 г. е получавала месечно възнаграждение от 1070 лв. или 48,64 лв. на ден. Следователно за посочения период ответникът следва да бъде осъден да заплати разликата между двете възнаграждения – от 5,68 лв. на ден, като за м. юли, за 15 раб.дни следва да се изчисли обезщетение от 85,20 лв.

За м. август – 1195/23 работни дни- 51,96 лв. на ден и 1070/23 дни – 46,52 лв. Дължи се разлика от 5,43 лв. на ден, като за 23 раб. дни следва да се изчисли на 125,08 лв.

За м. септември - 1195/18 работни дни- 66,39 лв. на ден и 1070/18 дни – 59,45 на ден. Дължи се разлика от 6,94 лв. на ден, като за 3 раб. дни следва да се изчисли на 27,76 лв.

За периода от 10.9.2018 г. до 10.10.2018 г. ищцата е получила обезщетение за оставане без работа от [фирма], поради което и дължимото обезщетение по чл. 104, ал. 1 ЗДСл следва да се изчислява като разлика между това обезщетение и основното възнаграждение на заеманата преди уволнението длъжност. За м. септември следва да се изчисли по 6,94 лв./ден или 6,94 по 15 оставащи раб. дни за м. септември - общо 104,10 лв.

За м. октомври 1195/23 работни дни- 51,96 лв. и 1070/23 дни – 46,52. Дължи се разлика от 5,43 лв. на ден, като за 7 раб. дни следва да се изчисли на 38,01 лв.

Считано от 9.10.2018 г. до 1.11.2018 г. е получавала обезщетение за безработица, видно от разпореждане № 214-00-872-1/27.9.2018 г. – по 35,74 лв./ден. Посочената сума следва да се извади от месечно обезщетение от 51,96 лв./ден или се дължи обезщетение на ден в размер на разликата от посочените суми, възлизаща на 16,22 лв./ден. За м. октомври оставащите раб. дни са били 16 или 16x16,22 - т.е. се дължи обезщетение от 259,52 лв. общо.

Ответникът признава и иска за заплащане на работно облекло – за сумата от 229,16 лв., която предвид признанието на иска следва да се присъди.

Воден от горното Административен съд София-град, Второ отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА Областна администрация Софийска област **ДА ЗАПЛАТИ** НА И. Т. С., ЕГН [ЕГН] следните суми:

1. Обезщетение за оставане без работа в резултат на незаконно уволнение както следва:

за периода от 11.7.2018 г. до 10.9.2018 г. - 85,20 лв.

за м. август –125,08 лв.

за м. септември - 27,76 лв. и 104,10 лв.

за м. октомври - 38,01 лв. и 259,52 лв.

2. възнаграждение за работно облекло –229,16 лв.

3. законната лихва върху главниците – общо 639,67 лв. обезщетения и 229,16 лв. – за облекло, считано от 5.12.2018 г.

като **ОТХВЪРЛЯ** иска за заплащане на обезщетения за разликата до пълния предявен размер от 1514,56 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяването.

СЪДИЯ: